

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

„AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA !

„Ezért tehát mi is, akiket a bizony-ságtévőknek ekkora fellege vesz körül, tegyük le minden ránk neheződő terhet és a bennünket megkörnyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk lévő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előt-

te lévő öröm helyett a gyalázattal nem törődve vállalta a keresztest és Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki a bűnösöktől ilyen szidalmazást szenvedett el, hogy léketekben megfáradva el ne csüggedjete.” (Zsidók 12,1-3)

Alapigénkben, a Zsidókhoz írt levél 11-12. fejezetében a szentíró a bibliai idők hithőseinek állít emléket. Ábeltől kezdve hosszú sorban olvashatjuk azoknak a nevét, akik hitből léptek, hitből vállalták küldetésüket és mindhalálig hűségesnek bizonyultak. Reménységüket Istenbe vetették, aki átsegítette őket sok próbán, nehézségen, ezzel is példát mutatva számunkra is.

Ezen a jubileumi istentiszteleten „Hithősök arcképcsarnoka” címmel a baptista világmisszió, benne a helyi clevelandi gyülekezet történetének ismert alakjainak arcképei is felvillantak egy-egy pillanatra, akik a történelmi múltban, illetve az elmúlt 125 során ennek a közösségnek tagjaiként megállták a próbát és megfutották a maguk pályáját, akik közül többen már be is fejezték a földi pályafutásukat.

És most itt vagyunk mi, akik ugyan-csak hosszan ismertethetnénk hitpró-bákkal és áldásokkal teli élettörténetünket, amiket Isten megengedett eddig az

életünkben. Most azért gyűltünk egybe közről és távolról, hogy hálát adjunk Teremtőnk megtartó kegyelméért.

Arra biztat bennünket Isten az ige által, hogy **állhatatosan fussuk meg az előttünk lévő pályát**. Most már nem csak hátra akarunk nézni, hanem egy rövid helyzetelemzés után előre, sőt felfelé, hitünk céljára és reménységben a győzelmes befejezésére is.

A Biblia nagyon sokszor használ a sport világából olyan képeket –gondoljunk például Pál apostolra – ami hitélet pályafutásának illusztrálásában is eleven tanítást ad. Nemrégén volt a párizsi olimpia, ahol különböző küzdősportok versenyzőit láttuk, akiknek megmérték a fizikai ereje, kitartása, veresége vagy győzelme a kitűzött sportágakban.

Bár én annyira nem vagyok a sport világának rajongója, mégis példát vehetünk az élsportolók kitartó felkészüléséből és a végső győzelembe vetett reménységükből. Nekünk is vannak célkitűzéseink, a hitélet pályáján és mindannyian szeretnénk, ha győztesek lennénk. Fontos, hogy **legyenek olyan példaképeink**, akik előttünk jártak és jó hatással voltak az életünkre.

Amikor megtértem és hívó ember lettem, láttam olyan példaképeket a gyülekezetünkben, akikre ma is örömmel em-

folytatás a 3. oldalon

A BIBLIAFORDÍTÓ:

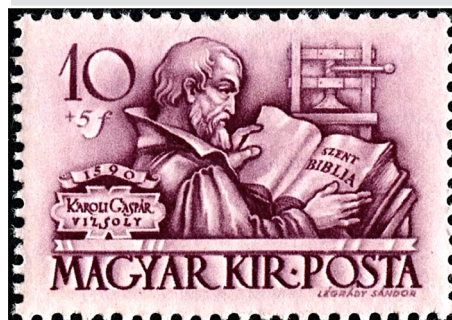
„Nem vádolgok senkit amiatt, hogy darabonként volt ugyan a Bibliának valamely része megfordítva, de mindenestől fogva egészen ez ideig a mi országunkban, a mi nyelvünkön nem volt. Meggondolván azért az anyaszentegyháznak a mi nemzetségünk között e dologban való fogyatkozását és jövőendő épülését, az Istennek nagy nevét segítségül hívván hozzá-kezdettem egynehány jámbor tudós atyafiakkal, akik nékem a fordításban segítséggel voltak, s meg nem szűntem addig, mígnem véghöz vittem a Bibliának egészen való megfordítását. Munkálkodtam közel három esztendeig nagy fáradsággal, testi töredelemmel, de oly buzgóságos szeretettel, hogy én szempillantásig e nagy munkát el nem untam, hanem nagy serénységgel és szeretettel munkálkodtam, mígnem elvégezném azt...”

A kegyelmes Isten jókedvéből most megyen ki a teljes fordítása. Egynehány nevezetes, jámbor, istenfélő férfi intése, törekedése és költsége által, akik annyira nem igyekeztek e dologban e világi hírre és tisztességre, hanem csak az Isten tisztességére, az Ő házának épülésére, hogy neveiket nem engedték beírni a könyvbe, megelégedvén azzal, hogy az ő nevük az életnek könyvébe bé vagyon írva.”

Károli Gáspár

REFORMÁCIÓ NINCS BIBLIA NÉLKÜL

Régen sem volt, ma sincs.

A TARTALOMBÓL

English section - page 9.

Ünnepeink: Reformáció; 125 éves a clevelandi magyar baptista misszió

Erdélyi missziós hét ifjainkkal

Bemerítés Pacséron (Vajdaság)

A Baptista Árvaház története (6)

+ Lakatos Margit, Marosi Ella
Helen, Alex Williams +

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök**Subscription Manager****12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195**Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**Editor / Szerkesztő:****REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI****1370 Michigan Blvd.,****Lincoln Park, MI 48146****Tel: (313) 382-3735****herjeczki@yahoo.com**Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.**A szerkesztő bizottság tagjai:****Püskök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor**

Our address on the internet:

http://www.evangeliumihirnok.net

E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:**BÉLA FÜR, Subscription Manager****12409 Devoe St.****Southgate, MI 48195****Tel.: (734) 284-7107****furbill@hotmail.com**

Tiszteletbeli elnök / Honorary President**REV. SÁNDOR KULCSÁR**

11727 Breadfruit Ln.

VENICE, FL 34292

rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:****REV. DÁNIEL PÜSKÖK**

7379 Islington Ave.

Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN

pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:**REV. JÁNOS LUKÁCS**

911 Dighton Ln

Schaumburg, IL. 60173

lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:**REV. ALEX HOOLY**

1709 Moran

Lincoln Park, MI 48146

rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:**JÓZSEF KOVÁCS**

13071 Orange St.

SOUTHGATE, MI 48195

joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio

2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Nagy napokat élt át az utóbbi hónap során a clevelandi gyülekezetünk. 125 esztendőre tekintettek vissza; ott formálódott legelőször magyar nyelvű baptista gyülekezet az Újvilágban. Áldja és őrizze a gyülekezetek Ura a jelenlegi közösséget! Az őszi ifjúsági találkozót is ők rendezték – erről a következő számban olvashatunk majd beszámolót.

A szeptember hónapot Magyarországon töltöttem, feleségemmel együtt. Az első családi találkozó egy menyegző, majdnem az utolsó pedig egy temetés volt. Az életünk ilyen - Isten kezéből fogadjuk mindkettőt – örülünk is, szomorkodunk is. A családi-rokoni találkozásokon túl néhány gyülekezetbe is ellátogathattunk. A *Wesselényi* utcaiba mindig „haza” érkezünk, hiszen ott töltöttük fiatalságunkat, fogadtuk szívünkbe az Úr Jézust, ott találkoztam Évával, akit életre-szóló segítőtársként adott mellém, ott is merítettünk be. Ma is népes ifjúsága van a gyülekezetnek.

Nem sok helyen tartanak mostanában délutáni összejövetelt, így vasárnap délután felkerestem a *Fókusz Gyülekezetet*. A tavalyi látogatásom óta nagyobb helyiségben tartják az istentiszteletet (a régi bérelt helyiség fölött egy emelettel). A terem nagyobb, a résztvevők száma kevesebb volt. A gyülekezet, aktív missziós munkát végez – most például egy hamarosan sorra kerülő utcai evangélizáción való részvételre buzdított az egyik fiatal.

A *pasaréti református templomba* is ellátogattunk – az egykori *Joó Sándor* majd *Cseri Kálmán* gyülekezetébe, ötven éves igehirdetésekre is emlékezve. Most is tele volt a templom, mint annak idején. Egy egész hetes evangélizációt tartottak éppen. Az esti istentiszteleteken is telt ház volt (álltak is néhányan). Arra gondoltam, hova lettek a mi evangélizációs heteink? Ők ezt a régi hagyományt is megőrizték; s azt is, hogy nem kötődnek túlságosan a nagy nemzeti egyházhoz. Talán ennek köszönhető, hogy őket valahogy nem érinti a református egyházat az utóbbi évben alaposan megrázó országos botrány; látogatottságuk nem csökken.

Az utolsó vasárnapot *Nyúl Zoltánnéknál, Pacséron* töltöttük. Bemerítési istentiszteletre készültek. A váratlan meghívást szívesen fogadtam, hiszen többször is jártam már náluk – szövetségünk, meg a Mabavisz képviselőjeként is – a bemerítkezővel már gyermekkorában „megismerkedtem”. Azt is reméltem (s nem hiába), hogy találkozhatunk újra *Nagy Ritával*, a nagybeteg leánnyal (és édesanyjával), akit többször is támogathattunk már fészbukos gyűjtés útján. (szerk)

HÁLAADÓNAPI CÉLGYŰJTÉS
Sólyomkövári Tábor építése

Szeretettel ajánlom gyülekezeteink és olvasóink figyelmébe a *Missziós és Jótékonyági Bizottság* által elfogadott és a nyári közgyűlésen bejelentett célgyűjtésünket, valamint *Borzási* testvér segítség kérést és tájékoztató levelét. Gyülekezeteink adakozására számítunk, egyéni adományokat is elfogadunk a pénztáros tv. címén.

"A Sólyomkövári Tábor építése kapcsán írjuk e levelet az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek. A tábor 2000-ben lett megvásárolva kanadai baptista testvérek támogatásával. Az volt a vízió, hogy egy kb. 200 főt befogadó tábort építsünk fiataloknak és gyerekeknek úgy, hogy szükség szerint alkalmas legyen házaspárok és családok számára, illetve egyéb konferenciák szervezésére is.

Az építkezés 2015-ben kezdődött el a meglévő épületek (régi házak) felújításával, illetve azok átalakításával. Ezt követően kezdtük kiépíteni a víz, a szennyvíz és az áram infrastruktúráját. Két kisebb háló építésével sikerült elérnünk, hogy a tábor ma már alkalmas 75 személy befogadására.

A legnagyobb kihívás pillanatnyilag az ebédlő építése jelenti, amelynek alapkövét 2020-ban helyeztük el. Egy 200-250 fő befogadására alkalmas épületről van szó, ami most pirosban áll, tető alatt van, és az ablakok és a bejárati ajtók is be lettek szerelve. Mivel azonban a támogatások jelentősen mecsappantak, az építkezés szinte teljesen leállt (fűtés sincs benne stb.). *Abból a célból írjuk alázattal e levelet a testvéreknek, hogy amennyiben az Úr a szívükre helyezi, kérjük szeretettel, támogassák az ebédlő és a tábor építését, hogy tudjunk tovább haladni a munkálatok folytatásával és így mihamarabb lehetővé teheszük annak használatát.* Minden segítséget hálásan köszönünk és szívből értékelünk!

A testvérek életére és szolgálatára Urunk gazdag áldását kívánjuk!

Borzási Pál szövetségi elnök

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA

folytatás az 1. oldalról

lékezem vissza. Olyan gyülekezetvezető, vagy olyan igehirdető, vagy olyan egyenes gerincű testvér, aki nem bukott el és aki végig kitartott a pályán. Én mindig ezekre szerettem nézni, vagy azoknak a történetét szerettem olvasni, akik nagyon nehéz körülmények között állták meg a helyüket, és győztesen futották végig a pályát.

Most az a kérdésem számotokra testvéreim ezen a 125. jubileumi ünnepen, hogyha megvizsgálod magad, te milyen pályázó voltál? Milyen célkitűzéseid vannak a jövőre nézve? Tudomásom szerint senki sem kaphatja meg a babérkoszorút, a győzelmi medált, az aranykupát, aki nem szabályszerűen küzd, aki nem harcolja becsülettel **végig** a felkészülés idejét is.

Felkészülés nélkül nem lehet odaállni és győztesnek lenni. Önmegtartóztatónak kell lenni, tudni kell az embernek önmagának parancsolni. A célról nem veheti le a tekintetét, **nem inoghat meg a győzelembe vetett hite**. Érzelmi feláldozásból csúfos vereség származhat, mert jönnek az élet próbái és akkor vagy lelassulunk és abbahagyjuk, de nem leszünk győztesek.

A Biblia írja azt mondja, hogy **nézzetek fel azokra, akik megharcolták a maguk hitharcát és győztek**. A bizonyoságtévők fellegként vesznek bennünket körül, akik jó példával jártak előttünk. Néha azt látom, hogy amikor valaki meglankad, vagy abbahagyja, vagy kilép, vagy nem folytatja tovább a lelki küzdelmet, olyan emberekre tekintett, akik hasonlóképpen indultak, de elbuktak.

Azt is látom, hogy nagyon sokszor demoralizáló az, amikor **rossz példákat** látunk magunk előtt, családunk bizonyos személyekben, vagy családunk bizonyos helyzetekben és mi is lehangelődünk, mert **emberekre tekintettünk** és nem emeltük kellő magasságra a figyelmünket, hanem csupán emberekre néztünk.

Sokszor látom gyülekezetekben a hívő testvérekben is a meglankadásnak ezt a fájdalmas érzését, hogy megbotránkozások miatt, megnehezítelődések miatt leállnak, kiállnak, elhagyják a közösséget, elhagyják a hívő életet. És tudjátok, testvérek, valahogy úgy vagyunk, hogy az ördög kihasználja a gyengeségeinket és **lefele kezd nivellálódni annak a személynek az élete, aki leveszi a tekintetét a célról**.

Mi azért jöttünk ma ide, és azért említettünk sok-sok szép emléket föl, mert szeretnénk, hogyha mindezeknek a bizonyágaiból **mi is megerősödnénk**. Nem tudom, hányan lesznek olyanok

a mai napon, akik majd hazamennek, vagy útközben megbeszéljük, hogy miket is hallottunk, miket is láttunk, hogy azt mondják, hogy jaj, de jó, hogy itt voltam, mert megerősödtem. Most már igazából látom, hogy mi a dolgom ebben a világban.

Annyira szeretném, kedves testvérek, hogy mindannyian így feltöltekezve, mennyei energiát nyerve és egymást biztatva a győztes pályára kerülnénk át. Ha a bizonytalanság megszűnne és helyreállna a lelki egyensúly bennünk.

Nagyon fontos feltennünk a kérdést, hogy miért vagyunk mi keresztények? **Miért vagyunk mi baptisták? Miért vagyok én itt?** Csupán a neveltetésem, valóságos kultúra, valamiféle szocializációnak a gyümölcseként vagyok itt?

Ha csupán a körülmények, a szokás, családi elvárás, vagy valami más hozott ide, az nagyon gyenge alap, az nagyon-nagyon bizonytalan talaj a lábam alatt. Az homok, az fővény, amely könnyen kicsúszik a lábunk alól.

A nagy kérdés az, hogy szívünkben él-e Krisztus? Találkoztunk-e az élő, halálból feltámadt Jézus Krisztussal? Nélküle kár és szemét minden vallásos cselekményünk. Igazi forrása a mi hitünknek, meggyőződésünknek a vele való személyes találkozás és a vele való élet.

Jézus nélkül, Isten nélkül értelmetlen a lét. Csak Istenbe vetett bizalommal, ahogy a nyitó igénk is hangzott, hogy belül szilárd a meggyőződésünk, hogy Istenéi vagyunk. Ahogy mondja ugyan-csak János apostol, hogy már tudom, hogy Isten gyermeke, **Isten gyermekei vagyunk. De még nem egészen látható, hogy mivé leszünk**. Hasonlók leszünk hozzá! Hát azért vagyunk itt. Halljuk, hogy Isten gyermekei vagyunk. Isten megkegyelmezett nekünk, de még nem vagyunk készen. Még nem vagyunk tökéletesek. De azt tudjuk, hogy hasonlók leszünk öhozzá.

A gyülekezet célja nem más, mint hogy **formáljon bennünket**. A naponta vagy hetente kapott igei bátorítás nyomán oda igazodjon az életünk ehhez az igazsághoz, hogy **benne legyünk bizonyosak**, hogy ne egy külső kényszernek engedjünk, hanem egy belső hajtőerőnek. A mi alkalmasságunk nem tőlünk van. Isten ajándéka ez. Ő készít fel, ő vértéz fel erre a küzdelemre.

Egyszer itt kell majd hagynunk a mi földi sátorházunkat. De meg vagyunk győződve arról, hogy Isten szebb hazát készített még Amerikánál is. Ez nem más, mint Isten országa. Az én szemem előtt az Isten országa és annak igazsága kell, hogy lebegjen. Tele vagyok

JÖJJETEK ÉNHOZZÁM MINDNYÁJAN,
AKIK MEGFÁRADTOK, ÉS MEG VAGYOTOK TERHELVE ÉS ÉN MEGNYUGVÁST ADOK NEKTEK. MT 11:28

A CLEVELANDI MAGYAR BAPTISTA MISSZIÓ 125. ÉVFORDULÓJA

Szeptember 14. szombat | 6:00 du.
Szeptember 15. vasárnap | 10:00 de.

DR. MÉSZÁROS KÁLMÁN
MEGHÍVOTT IGÉHÍRDŐ

4124 Stickney Ave. Cleveland. 44109
MINDKÉT ISTENTISZTELET UTÁN KÖZÖS ÉTKEZÉssel

reménységgel, mert hiszek az Isten országának valóságában. Oda készülök, ahova titeket is hívlek.

Nem vagyunk még befejezve. Még nem vagyunk tökéletesek. **Isten még alakít és formál, azért hallod ma is az ígét**. Azért jöttél ma is ide, hogy ne csak a múltba révedjen a tekintetünk, hanem fürkésző szemmel az eljövendőt is keressük. Éppen ezért kérlek benneteket testvéreim, hogy minden erőnket megfeszítve **kitartással fussuk meg a pályát**. **Tegyünk le minden ránk nehezedő terhet és bennünket megkörnyékező bűnt**.

Azt mondja az ige, hogy **állhatatossággal** fussunk meg. **Hűséggel** kötelezzük el magunkat. Ne legyünk az **érzelmeknek** a rabjai. Ne adjuk föl, ne keressük a könnyebb utat, hanem **vállaljuk** még esetleg a nehezebb kihívást is.

Tudom, nem könnyű. Van, amikor elcsüggedtek és reménytelenül széttárjátok a karjaitokat és azt mondjátok, hogy **nem bírom tovább**. **Ilyenkor nézzetek föl Jézusra! Ő sem adta föl**. Nemsokára mi is a célszalaghoz érkezünk. Mi is ott fogunk ülni a győztesek között. Ha mindhalálig kitartunk, mi is átvehetjük az életnek a koronáját.

Ne adjátok föl, drága testvéreim, clevelandi szeretett barátaim, ne adjátok föl, küzdjétek mindvégig, ne hagyjátok el az Urat, ne hagyjátok el Istent, ne hagyjátok el a gyülekezetet, ne hagyjátok el a testvéreiteket! **Legyetek mindhalálig hűségesek, legyetek ti is győztesek!** Ámen.

Dr. Mészáros Kálmán

a clevelandi gyülekezet korábbi lelkipásztora, a budapesti *Baptista Teológiai Akadémia* rektora

Elhangzott 2024. szeptember 15-én, a *Clevelandi Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet* 125. jubileumi istentiszteletén.

Milyen a reformált ember?

ApCsel 3:1-26

Reformáció emlékünnepe van. Isten helyreállító, újjá formáló kegyelmével foglalkozunk. A reformáció szó jelentése, megújítani, vissza formálni az eredetire.

A reformáció hatalmas szemléletváltás volt a tizenhatodik században és futótűz-ként terjedt egész Európában. Miközben a templomokból kidobálták a szobrokat és fehérre meszelték a falakat, rájöttek, hogy nem csak a templomépület szorul tisztulásra, hanem az ember lelke is.

Megértették, hogy Isten Krisztusban vissza akar vinni minden embert az eredeti édeni állapotba, amikor még nem vétkezett. Lehetséges ez? Hiszen annyira eltorzult az életünk a bűn miatt. Igen, lehetséges, de nem a magunk erőfeszítései által, hanem Isten mennyei beavatkozása által.

Felfedezték tehát a hitből való megigazulás drága evangéliumát és hirdették a kegyelemből elnyerhető bűnbocsánatot, amely Krisztus keresztszándózatánál által lehetséges.

Péter apostol pünkösd utáni bizonyosságtétele az egyik olyan igeszakasz, amely segít megjobban megérteni a reformáció fogalmát.

Péter és János imádkozni mentek a templomba de a Szentlélek megállította őket egy születésétől fogva szűz kéréselő előtt, a templomudvar bejáratánál. Péter, Jánossal együtt rátekintett a koldusra és ezt mondta: *Nézz ránk! Ő fel-nézett rájuk remélve, hogy kap tőlük valamit. De Péter így szólt hozzá: Ezüstöm és aranyom nincsen, de amim van azt adom neked. A názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel és járj! És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája, felugrott, talpra állt és járt. Bement velük a templomba, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent.*

A nép felismerte a sántát, hiszen minden nap ott kéregetett. Mivel a meggyógyult ember feltartóztatta Pétert és Jánost, a nép hamar megértette, hogy csoda történt és körülvették a két apostolt. Amikor Péter ezt látta, így szólt a néphez: *Izraelita férfiak! Miért csodálkoztok ezen? Miért néztek úgy ránk, mintha saját erőnkkel vagy kegyességünkkel értük volna el, hogy ő járjon?*

És innen folytatja Péter Krisztusra irányítva a figyelmet egy erőteljes bizonyosságtétellel, amelyben elmagyarázza hallgatóinak, hogyan állítja helyre Isten nem csak az egészszségét de a lelkét is minden embernek, aki hisz a názáreti Jézusban.

A reformált ember nem önmagára, hanem Krisztusra irányítja a figyelmet!

Péter a sántának azt mondja: *Nézz mi-reánk! A csodálkozó tömegnek pedig ezt: Miért néztek úgy ránk?* Megtörténik a csodálatos gyógyulás. A születésétől fogva sánta feláll, szökdel és dicséri az Istent.

Péter eszköz volt csupán. A názáreti Jézus, a feltámadott Krisztus hatalmába vetett hit által történt a természetfeletti gyógyulás. Ezt Péter azonnal egyértelművé teszi a csodálkozó tömeg előtt. Egy pillanatra sem hagyja, hogy bárki azt gondolja, Péter és János rendkívüli erővel rendelkeznek. Nem sütkéreznek a dicsőség sugaraiban. Nem akarják elvenni Istentől a dicsőséget.

A reformált lélek Istenre tekint, tőle függ és minden áldást Istennek tulajdonít. Ne legyünk dicsőség tolvajok! Járjunk aláztatban Isten és emberek előtt. *Alázat az az út amelyen Megváltónk járt... Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és aláztos szívű vagyok,* mondja Jézus.

A reformált ember ismeri a biblia Krisztusát, és helyesen hirdeti.

Mi vagyunk a tanúi, mondja Péter. Ő és János tanúi voltak Jézus Krisztus feltámadásának. Meggyőződésük volt arról, hogy Jézus a Messiás.

Pétert helyreállította a Feltámadott, feloldozta a tagadás okozta lelkiismereti teher alól. Péter lelkiileg szabad, helyes istenismerettel rendelkezik és hirdeti az igazságot.

Felismeri, hogy a hallgatói félreértették a próféciákat, amelyek a Messiás szenvedéseiről szólnak. Azokat a próféciákat szerették olvasni és fogadni amelyek Krisztusról, mint megdicsőült és örökké uralkodó királyról prófétáltak. A szelektív igeismeret és szelektíven kidolgozott teológiájuk becsapta őket. Elhanyagolták a szenvedő Krisztusról szóló kijelentéseket. **A megbicsaklott teológia, kifecskedett hitgyakorlathoz vezet.** Amikor az igazi Krisztus megérkezett, nem ismerték fel.

Isten másképp cselekszik, mint ahogy az emberek elvárnák. És. 55:8-9. szerint *az Ő útjai nem a mi útjaink, és gondolatai nem a mi gondolataink.* Ne legyünk válogatósak az igei kijelentésekben.

A reformált ember szabadon beszél a hallgatói bűneiről. Szembesíti hallgatóit saját tetteikkel.

Kiszolgáltatottak, megtagadtatok, a gyilkost választottatok a szent helyett. Ilyen szavakat használ Péter amikor a hallgatóihoz szól. Nem fél erről beszélni, nem fél a következményektől. A hallgatói elé tükört állít. Csak az tud ilyen bátran beszélni nehéz dolgokról, aki feloldozást kapott a saját bűneiből.

A reformált ember megoldást nyújt a keresők lelkeknek.

Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete

meg, mondja Péter apostol a tömegnek. Bűnbánatra szólítja fel őket. Fájjon az amit tettetek. Nem folytathatjátok így tovább. Változás kell végbemenjen a gondolkodás szintjén. Ez fontos része a személyes reformációnak.

Térjete meg! Forduljatok el a bűntől, forduljatok oda Istenhez. Gyakorlati lépéseket kell tennetek a magatartásban, a szokásokban, kapcsolataitokban, beszédekben, tetteitekben.

Olykor csak elméleti marad a megtérés és emiatt elmarad az igazi reformáció.

Tartsatok bűnbánatot, térjete meg! Csak így jöhetnek olyan idők amelyekben felfrissül az életünk. De nagy szükségünk van friss lelki életre! Lecserélni az eláporodott levegőt friss frissel.

„Ecclesia reformata, semper reformanda” mert a reformált eklézsia folyamatosan és örökké megújul azáltal, Aki újjá tette.

Lukács János

AZ IGE ÉL

*Az ige él.
Hallható a szívverése,
Isten szíve lüktet benne.
Csengő hangú, kedves zene
Igazsága, szeretete.*

*Az ige él.
Nyelve van, és beszél hozzám,
Édes a szó kedves ajkán.
Vigasztal, ha csüggedt vagyok,
Bátorít, ha meglankadok.*

*Az ige él.
Szeme olvassa a lelkem,
Ismeri minden érzésem.
Titkaim átvilágítja,
Szándékaimat is látja.*

*Az ige él.
Kezével gyöngén simogat,
Újjaival utat mutat.
Mint fazekas az agyagot,
Formál vágyat, akaratot.*

*Az ige él.
Lábai utánam jönnek,
Lábaim, ha elitévednek.
Ha kell, utat tör előttem,
Hátulról is védőszentem.*

*Az ige él.
Az Úr Jézusban testet öltött,
A mennyből hozzánk költözött.
Ki figyelni szent életét,
Meglátja az élő igét.*

*Az ige él:
Szeme, nyelve, lába, keze
Ertem dobog drága szíve.
Ha őt igazán szeretem,
Üdvösségem elnyerhetem.*

Gergely István

MISSZIÓS HÉT IFJAINKKAL ERDÉLYBEN

Az Erdélyi missziós hét július 27. és augusztus 4. között volt megtartva **Érmihályfalván**, illetve több környéken levő településen. Öröm volt látni, hogy a fiatalok ismét komolyan vették a missziózási lehetőséget és lelkesedéssel jelentkeztek, közel húszan: *New York-ból, Detroitból, Torontóból, Floridából és Kolorádóból.*

Az idei missziós hét fő kezdeményezői, szervezői és anyagi támogatói a *New York-i* testvérek voltak, akik egy jól kiforrt csapattal és egyre több tapasztalattal rendelkeznek. *Kulcsár Attila* lp., az *Ifjúsági Szövetség elnöke* volt a hét egyik vezetője, akihez az idén *Deák Zsolt* lp. csatlakozott. A hónapokon át tartó előkészületek, megbeszélések után, Urunk kegyelméből mindnyájan biztonságosan megérkeztünk és elkezdhetük a missziós hetet.

Vasárnap délelőtt a csoport egyik része **Érselinden** szolgált, *dr. Argyelán Miklós* testvér pedig ígét hirdetett. A csoport másik része **Nagykárolyban** szolgált, az ígéhirdető pedig *Kulcsár Attila* lp. volt. 12:30-tól a mihályfalvi körzet lelkipásztora, *Szűcs Dániel* és *dr. Argyelán Miklós* testvér **Kenézen** tartottak istentiszteletet. Közös ebéd után, kora délután a **Semjéni** testvérek között folytattuk szolgálatunkat, ígét pedig *Deák Zsolt* lp. hirdetett. A nap utolsó összejövetelén Mihályfalván, *Szűcs Dávid* az *Alhambrai Gyülekezet* meghívott lelkipásztora prédikált, aki egész nap a missziós csapattal tartott.

Ha a vasárnap eléggé zsúfolt volt, hétfőtől - csütörtökig még intenzívebb program várt ránk. Legkésőbb reggel 7-kor fel kellett kelni, hogy a reggelit elfogyasszuk, az áhítatot megtartsuk és a végső simításokat megbeszéljük. Minden délelőtt **Nagykárolyban** tartottunk **angol nyelvű vakációs bibliahetet**, közel 100 magyarajkú gyereknek. Ebéd

után a délutáni órákban *Selinden* folytattuk a **vakációs bibliahetet** egy napról-napra növekvő *roma* gyerekcsoport körében. Kedden este a helybeli fiatalokkal fociztunk, szerdán Mihályfalván volt hétköznapi istentisztelet, Nagykarolyban pedig házi közösség. Csütörtök este került sorra a nagykarolyi sorozat záró alkalmára, melyre a szülők is hi-

vatalosak voltak. Kellemes meglepetés volt számunkra, hogy nagy számban eljöttek, értékelték a missziós csoport munkáját, hosszasan elbeszélgetve a záró ünnepély után.

Péntek délelőtt a mihályfalvi gyerekeknek tartottunk foglalkozást, délután pedig a kenézi roma gyerekek között szolgáltunk, majd részt vettünk az esti istentiszteleten. Szombaton *roma ifjúsági napot* tartottak **Körtvélyesen**, amelyen mi is ott voltunk. Felemelő volt együtt énekelni, a tanításokat hallgatni, a roma misszióba betekintést nyerni és szolgálni. Vasárnap ismét két csoportra oszlottunk, hogy még több helyre eljuthassunk. A csoport egyik részével délelőtt Nagykarolyban, illetve Selinden, délután **Endréden**, este pedig mindnyájan Mihályfalván voltunk. Minden nap végén felelevenítettük az aznapi áldásokat, élményeket, észrevételeket és hálát adtunk egymásért. A helybeli fiatalok szépen beépültek a missziós csoportba, jó barátságok alakultak, a szülők pedig besegítettek étel készíttéssel, szállítással, elszállásolással.

A missziós hét után többen a fiatalok közül táborokba mentek, mások családi látogatással folytatták és voltak, akik visszautazni készültek.

Összegzésként, hadd osszak meg néhány sort *Papp László*, selindi lp. köszönő leveléből: *“Nagyon sok gyermeknek és fiatalnak Érselinden meghatározó esemény volt ez a missziós út. Nagyon sok gyereknek ez a program volt az egyetlen nyári élménye. Jó volt látni,*

ahogyan barátságok születtek és hiszünk, hogy ennek lesz folytatása... Értékeljük azt a közvetlenséget, ahogyan fiataljaitok lehajoltak a roma gyerekekhez... Felemelő számunkra az, hogy ebben a szolgálásban fiatalok, családok és gyülekezetek együttesen vettek részt.”

Köszönettel tartozunk a mihályfalvi testvéreknek, mert mindent megtettek, hogy a csoport optimálisan és maximálisan szolgálhasson.

Hálásak lehetünk fiataljainkért, akik szép példát mutattak és örömmel vették a fáradtságot a szolgálatra, tudva, hogy ezáltal ők is erősödhetnek és fejlődhetnek a Krisztus követésükben. Nagyra értékeljük azokat a családokat, akik részt vettek ezen a missziós héten, támogatva, segítve és pásztorolva a csapatot. Van miért hálát adnunk és tudjuk, hogy kit kell mindezért magasztalnunk: Övé legyen minden tisztesség, Őt illet minden hódolat és dicsőség! Imádkozunk, hogy a jövőben hadd tudjuk ezt a missziót tovább folytatni!

Deák Zsolt lp.

125 ÉVES A CLEVELANDI MAGYAR BAPTISTA MISSZIÓ

Jubilált a clevelandi gyülekezet 2024. szeptember 14-15-én. A szombat délutáni és vasárnap délelőtti összejövetel résztvevői arra emlékeztek és adtak hála Istennek, hogy 125 évvel ezelőtt indult ebben a városban a magyar baptista misszió.

SZÖVETSÉGI KÖSZÖNTÉSEK

„Áldjad, én lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét!” – a Zsoltárok könyve 103. fejezetének első öt versével köszöntötte a jubiláló gyülekezetet Huli Sándor detroiti lelkipásztor, a vasárnap délelőtti istentiszteleten. Az Észak-Amerikai Baptista Szövetség (ÉAMBSZ) főtitkára beszéde végén hangsúlyozta: „Az Úr tartson mindig frissnek, fiatalosnak, és adjon szeretetben, szolgálatban újlást!”

Kulcsár Sándor ny. lp., az ÉAMBSZ tiszteletbeli elnöke levél által üdvözölte az ünneplőket, amelyet Deák Zsolt lp. a szombati összejövetel kezdő perceiben olvasott fel. „Emlékezz meg az egész útról, amelyen hordozott az Úr, a te Istened” (5Móz 8:2) – ez volt a az első a köszöntő öt igevers közül, amely sort a Zsid 13:8 zárta: „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz”.

A KÉT FŐÜZENET

Szombat este pontosan nyolc órakor olvasta fel dr. Mészáros Kálmán lp. az igehirdetés alapjául szolgáló textust, a Zsid 11:23-30-at: „Hit által rejtgették Mózes születése után három hónapig a szülei, mivel látták, hogy szép a gyermek, és nem féltek a király parancsától.” A bu-

dapesti Baptista Teológia rektora igei üzenetében, Mózes ifjúkorának története által ezekkel a kérdésekkel szólította meg a hallgatókat: „Hova születtem? Kik az őseim? Mik Isten tervei velem?”. Majd a beszédének végén felhívást intézett az ünneplők felé: „Az Istennel való találkozás előtt vagy? Isten új pályára állíthatja életedet! És már nem húz az elrontott élet árnyéka.”

Vasárnap a dél már régen elmúlt, amikor elhangoztak a fő igehirdetés alapigéi, a Zsid 12:1-3-ból: „Azért mi is, akiket a bizonyosságok ily nagy fellege vesz körül, ...kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőteret.” Mészáros tv. a délelőtti folyamán a „Hithősök arcképsarnoka” címmel tartott vetített képes előadást. Igihirdetésének indítását ezzel kötötte össze: „Visszatekintettünk, hátat adtunk azokért, akik megfutották a pá-

lyát.” Beszédében vázolta: „A hívő élet találkozás Jézus Krisztussal. A gyülekezet célja pedig a szüntelenül reá való formálódás”. Befejezéskor arra buzdított, hogy „Előre nézzünk, fűrkésző szemmel az eljövendőt keressük: Isten országát!”

A KRÓNIKA

A vasárnapi programnak mintegy a felénél, 11:42-kor olvasta fel Deák Zsolt lp. a clevelandi magyar baptista misszió 125 éves történetét. A 16 perces krónika igen széles tablóképet nyújtott. A város 19. századvégi fejlődésében jelentek meg a magyar ajkú baptisták, akik lelki otthonra először német gyülekezetben találtak. Ezenközben keresték a saját összejöveteli helyeiket, és utcá-

ról-utcaára vándorolva rendeztek be imaházakat. A Nyugat-oldali gyülekezetbe Nagyváradról hívtak igehirdetőt (1907), a Kelet-oldaliak Budapestről (1908).

Az 1910-es és '20-as éveket a létszámban való gyarapodás jellemezte, az intézményi épülés (teológiai szeminárium) és a városkörnyéki misszió. Ezt sikerült megőrizni a '30-as évek elejéig, viszont 1940-től a hanyatlás éveit számoljuk. 1944-ben a két imaház eladásra került, a tagság egy közösségbe tömörült, imaházra a Shaker-téren letek. Itt tartották meg a ÉAMBSZ 40., jubileumi konvencióját.

A '60-as, '70-es években a közösség kénytelen háromszor összejöveteli helyet váltani, míg '79-ben sikerült Northfield központjában lelkészlakást és telket vásárolniuk. A taglétszám harminc főre csökkent, viszont élvezhették a dr. Haraszi Sándor kezdeményezte „lelkipásztorcseré-program” jótékony hatását. Az általában öt évenként cserélődő

pásztorok sorát Gerzsenyi László nyitotta meg, őt követte Almási Tibor, Almási Mihály és Mészáros Kálmán.

A jelenlegi imaházra Párma városrészben, egy egyszerű külsejű, de minden szükséges berendezéssel felszerelt, 150 ülőhelyes, használaton kívüli templomra 1988-ban találtak rá, és még azon év novemberében ünnepélyesen megnyitották. Mészáros tv. '90. augusztus 20-án búcsúzott a gyülekezettől. Az átmeneti hónapokban az amerikai látogatását épp itt töltő Megyesi József (Nagyvárad) hirdetett igét. Őt követte dr. Fazekas László, majd Zeffer Béla, dr. Pintér Zoltán, már nyugdíjasként Kulcsár Sándor és 2019 őszétől Deák Zsolt testvér, mint a gyülekezet 25. lelkipásztora.

KÖSZÖNTÉSEK ÉS KÖZÖSSÉG

Eljöttek és magyar, román vagy angol nyelven mondtak köszöntést szombat este a város társégházainak képviselői, akikkel valamilyen közelebbi missziói kapcsolat köt össze: *dr. Marton Marius, Dan Paul, Nt. Szabó Gábor, Ft. dr. Krasznai Csaba, dr. László Imre, Botansky Igor és Darin Avery.* A gyülekezet korábbi lelkipásztorai közül *dr. Fazekas László és Zeffer Béla* vasárnap délelőtt üdvözölték a jubilálókat; az Egyesült Magyar Egyetek nevében *László Petra*, a Bocskai Rádiótól *Molnár Zsolt* főszerkesztő szólt. A három és fél órás ünnepély záró perceiben érkezett meg a Chicagói Magyar Főkonzultátusról és köszöntött *dr. Mártonffy Balázs* misszióvezető.

A vasárnap reggeli kezdésre számos fiatal és idősebb atyafi jött át a *detroiti gyülekezetből.* Az ilyképpen alakult összevont énekkar az „Énekre jertek

testvérek!” és a „*Jehova Úr dicsérje Őt!*” kezdetű énekszámokat adta elő *Fürj Béla* karmester vezetésével. A gyülekezeti éneklést *Solczi Ágoston-Ferenc* orgonaművész kísérte és *Fülöp Johanna* gitárral. Mind a szombat esti két és fél órás összejövetel, mind a vasárnapi, közös étkezéssel zárult az imaház alagsorában.

JELIGE ÉS A SZOLGÁLAT

A gyülekezet a nyár folyamán örömmel vette a „*Cleveland 125*” kezdeményezését, és a reá készülés heteiben számos bizonyágtétel hangzott el az ideérkezés és az ittlet élményeiről. *Deák Zsolt* lp. jubileumi mottónak az Úr Jézus azon szavait választotta, amely a missziókra utal: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg*

vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek” (Mt 11:28). Szombat este elhangzott zongorán egy zenei improvizáció a „*Némely szív úgy elfáradt már*” kezdetű énekünkre. „A munkának és a küldetésnek még nincs vége – vezette fel a darabot *Ágoston-Ferenc* testvérünk, hozzátéve még – azt kívánom, hogy Isten adjon mindannyiunknak erőt, bátorságot és bölcsességet, hogy hittel és hűséggel végezzük továbbra is azt a szolgálatot, amit Ő vár el tőlünk”.

Szilágyi László

LAKATOS MARGIT 1942-2024

Lakatos (szül. Mike) Margit testvérnő 2024. augusztus 12-én, 82 évesen költözött az örökkévalóságba. Megemlékezési istentiszteletre augusztus 16-án került sor, majd augusztus 17-én kíserte végső útjára testvérnőnk a *Clevelandi Magyar Baptista Gyülekezet* közössége.

Margit, 1942. augusztus 26-án született az erdélyi Szilágyságban, *Mocsolya* nevű településen. 1962-ben kötött házasságot *Lakatos Sándorral* és *Vajdahunyadon* kezdték közös életüket. 1963-ban született első fiúgyermekük, *Sándor*, akit még abban az évben elvesztettek. 1966-ban *Csaba Gábor* érkezésének örvendtek, akit féltve és gondosan neveltek.

Istenkeresése *Zilahon* kezdett kibontakozni. Az egyre nagyobb Isten iránti szomjúsága először a Református Egyházba vitte, majd a Magyar Baptista Gyülekezetben talált otthonra, ahol megértette és elfogadta Jézus Krisztus áldozatának szükségességét személyes életére nézve. 1979-ben merítkezett be férjével együtt, *id. Veress Ernő* lelkipásztor által. Lelki életükben, annak fejlődésében, meghatározó évek voltak ezek mindkettejük számára.

Rövid Magyarországon való tartózkodásuk után, 1994-ben az Allamokba költözött a család megsegítése érdekében, majd férje is csatlakozott hozzá. Itteni tartózkodásuk alatt a *Kegyelem*, majd a *Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet*hez tartozott Margit testvérnő. Élénk, buzgó személyiségét 2023 decemberében egy hirtelen agyvérzés törte meg. A mozgási és kommunikációs képességét elveszítve, az ezt követő 8 hónapot egy rehabilitációs központban töltötte, ahol mások segítségére volt utalva. Férje és családja hűségesen végezték a rájuk háruló feladatokat mind-

addig, ameddig az Úr elszólította a földi létből.

A megemlékezési istentiszteleten *dr. László Imre* és *dr. Fazekas László* testvér személyes bátorítása mellett, *Deák Zsolt*, helybeli lelkipásztor hirdette Isten Igéjét Jób 19:23-27 alapján. Jób életéből, a Megváltójával kapcsolatos személyes meggyőződése lett hangsúlyozva és az a figyelmeztető gondolat, hogy mindannyiunknak szükségünk van erre a hitre, a Krisztusban megszerzett és felajánlott üdvösségre. „Van-e Megváltód? El-e a te Megváltód? Van-e, aki téged megmenten, magáévá tegyen és az örök dicsőségre elvezessen?” - hangzott az igehirdetés végén. *Laura Chiles*, Margit testvérnő unokája ismertette a nagymamájáról összeállított életrajzot.

A temetési istentisztelet alatt a helybeli lelkipásztor imája és rövid igei üzenete után, *Solczi Ágoston* egyéni zeneszerzőmánya nyújtott lehetőséget az emlékezésre, elmélkedésre és imádkozásra. A temetőkertben énekeltük: „*Láncom lehullt, szabad vagyok, mert az Úr veszni el nem hagyott. Kegyelme tartja meg életem, az Úr irgalma oly végtelen.*”

A temetés után, az imaházban szeretetvendéggel zárult a nap, ahol hálát adtunk Margit testvérnő életéért és kértük a Jó Isten vigasztalását a hátramaradt családtagok számára.

MAROSI ELLA HELEN 1935-2024

„*Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül, aki az ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket.*” (Fil 3:20-21)

Marosi Ella Helen testvérnő várakozása 2024. október 10-én ért véget, amikor a mindenség Ura magához szólította. 89. életévében, szerető családja által körülvéve adta vissza lelkét Teremtőjének.

A megemlékezési, gyászistentisztelet október 14-én került sorra, amelyen hűséges férje, 6 gyermeke, 15 unokája és 9 dédunokája, illetve a végtiszteséget tevő gyülekezet adtak hálát érte. Többek között az alábbi ének szavai is erősítették a hitet, reménységet, és nyújtottak vigasztalást: „*Vágyom melletted élni, Jézus, csendben veled beszélni, Jézus, Békét, üdvöt remélni, Jézus! Segíts, hogy úgy legyem.*” *Deák Zsolt* lelkipász-

tor szolgált a korábban idézett igeszakaszról kiemelve, hogy a mennyben van polgárjogunk, ahonnan várjuk Jézus visszajövetelét és ahol megdicsőült testben lehetünk egy örökkévalóságon át. A gyászistentisztelet meghatározó része volt, amikor Ella testvérnő gyermekei emlékeztek meg édesanyjukról felelevenítve egy egy kedves emléket, felolvasva kedvenc Biblia részét, vagy elszavalva egyik költeményét. Ez is szép bizonygatója annak, ahogyan az Úr megáldotta 64 éven át tartó házasságát *Béla testvérrel*.

A temetési szertartás következő nap délelőttjén, október 15-én következett, szűkebb családi körben. Mire a temető kertbe érkezünk a zuhogó eső elállt, szinte kisütött a nap és jó volt megtapasztalni, ahogyan az ígére alapozva Isten békessége, vigasztalása erősítette meg a szíveket. Ezért imádkozunk, hogy így maradjunk meg az Úr félelmében és várjuk dicsőséges megjelenését a magunk életében is.

Deák Zsolt lp.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

BEMERÍTÉS PACSÉRON

Szeptember 29-én nagy öröm volt a *pacséri baptista gyülekezetben*, hiszen sok évi ima, könyörgés meghallgattott, mert én (Nyúl Sámuel) Jézus parancsára bemerítkeztem. Kis gyülekezetünk tele volt testvérekkel, rokonokkal, barátokkal. *Herjeczki Géza* testvér abban a megtiszteltetésben részesített, hogy korábban megszervezett programját lemondja, és feleségével *Szerbiába* utazzon pár napra, így azon a vasárnapon sok év után újra ő prédikált a pacséri gyülekezet színpadjáról.

Az első padban ültem fehér ruhában és igencsak izgultam, vártam már sokat erre a napra. Mert ahogy az egyik énekünk is leírja, „*Mint eltévedt bárány a mélyben lent, Bolyongtam én is sok éven át, De Megváltóm Jézus halálba ment, És engem a tévelygőt megtalált*” – Hit hangjai 523. Azok akik a padosorokban ültek, leginkább már kiskorom óta ismertek, és olyannak nehezebb elmondani megtérésünk történetét, mert tudják, milyenek vagyunk és voltunk.

Legkisebb korom óta gyülekezetbe jártam, sokat hallottam Istenről, eredendőnek éreztem, olyanként, mint ami jár, és mindig van; az én hálám nem szükséges a képbe. De Isten továbbra is kegyelmes volt hozzám. *Bácsskossuthfalván az Élet Szava táborokban* minden héten egyszer volt egy megtérés táborúze, ahol, akik előre mentek kaphattak egy kis Újszö-

vetséget, azt a Gedeon társaságos Bibliát. Egy pár év alatt igazi gyűjteményem lett, mert valószínűleg gyerekkori komolytalanságból, vagy túlbuzgóságból, mindig előre mentem. Egy idő után már nem kaptam a könyvekből.

2012-ben *Budapest*en a gyülekezetekkel együtt én is elmentem a *Reménység Fesztiválra*, ahol előre mentem, és imádkoztak értem. De ma úgy látom, ezt csak a hangos zene és érzelmi kavalkád hozta, nem egy józan és komoly döntés volt. És

egyszer csak kikerültem a keresztyén buborékból, amiben éltem, és megismertem a világot. Erről szólt a középiskola. Nem köteleztem el magam Krisztusnak, és azt hittem, így is megállok a világ ellen, de nem így lett. Jöttem az ifi világban úgynevezett „testemony collecting years”, azaz a bizonyág gyűjtő évek”. A következő 4 évben mindennek ellentmondtam, amit addig hallottam otthon, vagy amit gondoltam, hogy tenni fogok.

Jött az egyetem-választás ideje, *Budapestre* mentem előkészítő évre. *COVID* volt, távol voltam otthonomtól, és új lapot kaptam, távol a középiskolás dolgaimtól. Beláttam, hogy a rossz úton haladok. Nem egy pont, hanem egy folyamat volt ez. Gyülekezeteket kezdtem látogatni, leginkább a József utcai gyülekezetet, ahol tudtam, hogy Isten szól hozzám. Elkezdtem tanulmányozni az Ő Igéjét, és már nem volt bennem (akkora) kérdés a következő lépés: *Vajdaságban* kell tanulnom és folytatni a missziót. Ez négy éve volt, sokat változtam, de ez egyre erősebben bennem van.

Már korábban gondolkodtam, hogy kijelentem a gyülekezetemben, hogy mi a szándékom; a bemerítkezésben is követni szeretném Jézust. De úgy éreztem, nem vagyok méltó rá. Úgy éreztem, még tisztulnom kell. De megértettem, hogy ha a világ végéig is tisztítanám az életem, akkor se lennék méltó Isten bocsánatára. Mert egyedül a bárány vére, Isten kegyelme az, ami tisztává tehet. És a Lélek az, ami igazán tud bennem munkálkodni. Így tudok tisztának maradni Isten szavainak követésében.

Ennek megfelelően hagyjátok el a korábbi gonosz életmódokat, és vessétek

le a régi emberi természetet, amely már teljesen megromlott a saját rossz irányba vezető vágyai miatt. Teljesen újítsátok meg a gondolkodásotokat, és öltöztök fel az „új embert”, akit Isten úgy teremtett, hogy öhozzá hasonlítson, igazságosságban és szentségben éljen. Efézus 4:22-24

Nyúl Sámuel

ATYÁNK HÁZA

„Az én Atyámnak házában sok lakóhely van...” János 14:2

Atyánk háza bennünket otthonnal vár,
Ahol Jézus készít helyet!
És senki sincs elveszve már,
Ki benne hisz, ott lehet!
Kar. És örökre ott leszek!
És örökre ott leszek!
Hogy így törődjön énvelem!
Egy hely neked, egy nekem!

Atyánk háza soha nem sötétül el,
Nyomor, sóhaj ott nem honol,
Nem kell küszködni könnyekkel,
Ki gyermeke, tudja jól! Kar.

Atyánk háza oly gazdag kívül-belül,
Nem hiányzik ott semmi sem.
Mit nyújthat még azon felül,
Hogy láthatja Őt szemem? Kar.

Atyánk háza élettől duzzadó hely,
Be nem lép a halál oda!
Keserves volt a bűnkehely,
De hála, ott nincs nyoma! Kar.

Atyánk háza dicsőség boldog hona,
Megváltottak laknak csak ott,
Csak az kerülhet majd oda,
Kit Jézus megújított.
Kar. És örökre ott leszek...

Szöveg: *Arthur T. Pierson*
ford: *Anna Piroška Williams*
<http://www.hymntime.com/tch/non/hu/a/t/y/a/atyank.htm>

ALEX WILLIAMS 1940 - 2024

Elég volt csak a nevét kimondani – és egy egész világ tárult fel.

Alex, ha az egész világot nem is utazta be, Európa nagy részét igen. Utazott azért, hogy bátorítsa a keresztyén egyetemistákat. Sok útján én is elkísértem. De ezen az utolsó úton már nem kísérhettem.

Sok-sok értékes és érdekes élményben volt részünk, és reméljük, Isten áldása nyugszik azokon a megtapasztalásokon és azokon, akik azokban részt vettek.

Most pedig elérkezett a gyász ideje... Könnyű ilyenkor a sok és nagy veszteségre gondolnunk. De felöltött bennem egy fontos gondolat: ahelyett, hogy engedjem, eltöltsön a veszteség érzése,

inkább hálát adok Istennek azért a sok-sok áldásos élményért, és ŐT kérem, hogy áldása még most is nyugodjon

azokon. Milyen jó, hogy ezek az áldásos események egyáltalán megtörténtek... és a velük járó áldások még ma is éreztetik hatásukat – sok ember életében! Istenünk dicsőségére.

Köszönöm, Istenem!

Anna Piroška Williams

A halál utáni pillanat 2Kir 2:9

*Hiába próbálja képzetem
Lefesteni a halál utáni pillanatot,
A dicsőséget, mely körülveszi a szenteket,
Mikor kilehelik lélküket, lélegezve egy
utolsót.*

*Egy gyöngye sóhaj megtöri láncait,
Még annyit is alig van időnk kimondani:
„Elment!”*

*Mielőtt a felkészült lélek az égi otthonban
Elfoglalná a trónhoz közel a neki készített
helyet.*

*A hit próbálkozik, de bármennyire
igyekszik is,
Képtelen követni az elköltözött lélek rep-
tét,
Emberi szem nem tud behatolni a fátyol
mögé,
Mely rejtja a Világosság honát, dicsfényét!*

*Ennyit (és csak ennyit) tudunk:
Minden tekintetben áldottak,
Már nem kell küszködniük bűnnel,
gonddal, bajjal,
Hanem Megváltójukkal nyugodnak.*

*Aranyhárfa húrjain dicsérik nevét,
És arcát állandóan látják,
Kövessük mi is példájukat,
Mi is méltóan dicsérjük őt, az Élet Urát!*

*Hitük, türelmük, buzgóságuk, szeretetük –
Ezek miatt oly áldott emléküik!
Urunk, kérjük, hallgasd meg imáikat,
Melyeket itt elmondtak miértünk.*

*Ők csak nyertek, mi vagyunk vesztesek,
És napról napra hiányoljuk őket,
De Te meg tudsz gyógyítani minden törést,
Le tudod törölni könnyeinket.*

*És mi, mint Elizeus, mikor a nagy Illés
égbe ragadtatott,
Mi is most úgy imádkozunk:
Küldj kettős mértéket kegyelmedből miránk,
Kik egyelőre itt maradunk!*

**John Newton, In Vain Our
Fancy Tries To Paint, 1779**

REFORMATION AND SCRIPTURE

The Reformers put their lives on the line to defend the truth of the Gospel. They lived what they read from the Scriptures. Thus, they were the “salt and light of the world” (1 Timothy 6:9-11) who braved and defied powerful establishments, risking their lives to defend the teachings of the Scripture, shedding light on the darkness that engulfed their world. May we, as Christians, have the courage to follow in their footsteps – to be the light and salt of the world as God commanded so we, too, can shed light in the darkness that pervades our world today.

“Keep watch over yourselves and all the flock of which the Holy Spirit has made you overseers. Be shepherds of the church of God, which He bought with His blood. I know that after I leave, savage wolves will come in among you and will not spare the flock. Even from your own number men will arise and distort the truth to draw away disciples after them.” Acts 20:28-30 (NIV)

SPURGEON’S LAST SERMON, ENDED WITH THESE WORDS:

“Those who have no master are slaves to themselves. Depend upon it, you will either serve Satan or Christ, either self or the Savior. You will find sin, self, Satan, and the world to be hard masters; but if you wear the livery of Christ, you will find him so meek and lowly of heart that you will find rest unto your souls. He is the most magnanimous of captains.

“There never was his like among the choicest of princes. He is always to be found in the thickest part of the battle. When the wind blows cold he always takes the bleak side of the hill. The heaviest end of the cross lies ever on his shoulders. If he bids us carry a burden, he carries it also. If there is anything that is gracious, generous, kind, and tender, yea lavish and superabundant in love, you always find it in him. These 40 years and more have I served him, blessed be his name! and I have had nothing but love from him. I would be glad to continue yet another 40 years in the same dear service here below if so it pleased him. His service is life, peace, joy. Oh, that you would enter on it at once! God help you to enlist under the banner of Jesus even this day! Amen.”

TRANSLATING THE BIBLE

“The work for which I am best fitted”

Samuel Isaac Joseph Schereschewsky (1831–1906) was born in Lithuania. He went to Germany for rabbinic studies, where he became a Christian. He then emigrated to America, trained for the priesthood, and in 1859 was sent by the Episcopal Church to China. He spent 1862 to 1875 translating the Bible into Mandarin. Two years later, he began translating the Scriptures into Wenli (the classical Chinese style of writing).

He developed Parkinson’s disease, became largely paralyzed, and spent the rest of his life completing his Wenli Bible, the last two thousand pages of which he typed with the one finger that he could still move. Four years before his death he said, “I have sat in this chair for over twenty years. It seemed very hard at first. But God knew best. He kept me for the work for which I am best fitted.”

Will you do the work for which you are “best fitted” today? (Denisonforum)

LEAVING THE CHURCH?

A lady went to the Pastor and said ...
“I won’t be attending Church anymore.”

He said, *“May I ask why??”*

She said, *“I see people on their cell phones during the service, some are gossiping, some just ain’t living right, they are all just hypocrites.”*

The Pastor got silent and he said, *“Ok... But can I ask you to do something for me before you make your final decision?”*

She said, *“What’s that?”*

He said, *“Take a glass of water and walk around the Church 2 times and don’t let any water fall out the glass.”*

She said, *“Yes I can do that.”*

She came back and said *“It’s done.”*

He asked her 3 questions:

1. Did you see anybody on their phone?
2. Did you see anybody gossiping?
3. Was anybody living wrong?

She said, *“I didn’t see anything because I was so focused on this glass, so the water wouldn’t fall.”*

He told her, *“When you come to Church, you should be just that focused on God, so that you don’t fall. That’s why Jesus said ‘Follow me.’ He did not say follow Christians. Don’t let your relationship with God be determined by how others relate with God. Let it be determined by how focused YOU are on God.”*

A DAY WITHOUT READING THE BIBLE IS A WASTED DAY.

Spurgeon

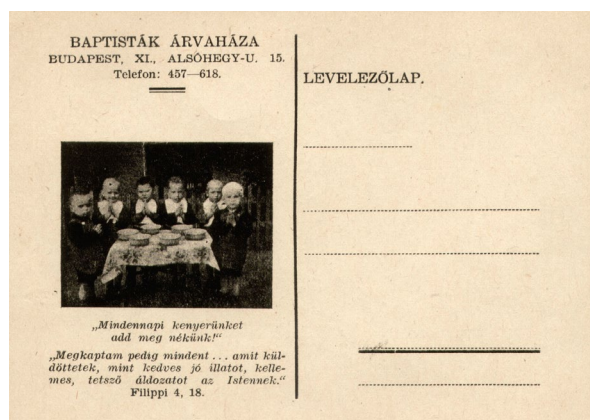
Budapesti Baptista Árvaház története (6)

Kenyér, sapka és varrógép

Hamu helyett kenyér

Az idős *Mester néni Újpestről* volt látogatóban nálunk, és azt tanácsolta, hogy fahamuból készítsünk lúgot szóda híján, s ő majd fog fahamut gyűjteni.

A megbeszélte napon kiment Újpestre egy nagyobb fiú egy nagy hátizsákkal. Elmenetel után jutott eszembe, hogy csak az utca nevét tudja. A fiúnak is csak a jelzett utcában jutott eszébe, hogy a házszámot nem tudja. Egy péküzlet előtt megkérdezte a pék mestert, nem ismerik-e a Mester nénit? A pékmester hívó ember lévén, hallva, hogy az árvaházból jött, azt mondta: *A nénit ugyan nem ismerjük, de add ide csak a hátizsákokat, én hamu helyett kenyeret adok nektek, és máskor is eljöhetsz, sőt én is gyűjtök lúgnak való hamut a részetekre.*

A kenyérjegy személyenként 15 deka volt naponta, ami fejlődő gyermekeknek kevésnek bizonyult. Boldogan tapsolva fogadták a nagy hátizsák kenyeret. Más alkalommal, mikor a vacsora felől gondban voltam, két nagy óriás házikenyeret és 5 kg vajot kaptunk.

A vasárnapi étlapon szokott csak hús lenni, de megtörtént a jegyrendszeres időben is, hogy jegy volt, de hús nem volt a mészárszékekben. Egy szombaton ismét így történt. Gondoltuk, hogy ismét hústalan ebédünk lesz. Azonban vasárnap reggel korán egy ismeretlen férfi lépett a konyhába, hátán hátizsákkal, melyet lekaptott hátáról és belőle gyorsan, minden szó nélkül kirakott 10 darab tisztított tyúkot. A meglepetéstől felocsúdó konyhas testvér kérdésére, hogy ki az adományozó, csak annyit felelt, hogy *az Úr küldte* és gyorsan távozott.

Ez az eset többször is pontosan így megismétlődött, és mindig olyankor, mikor nem tudtunk húst venni vasárnapra. Ki volt? Ki küldte? Honnan tudta olyan pontosan, hogy mikor nincs hús

az árvák konyháján?

Az árvák menyiei Atyja intézte. Neki még ma is vannak hollói, kik által táplálja az övéit.

Józsai sapkája

A második világháború után 1945-ben, mikor az árvaház romokban volt, a gyermekek vidéken, családoknál voltak elhelyezve. Októberben *Jánosalmára* kellett mennem, hogy az ott lévő gyermekeket meglátogassam, és meleg ruhákat vigyek nekik. *Kiskunhalason* kellett az éjjelt töltenem *H. Mariskánál*, ki szintén növendékünk volt, mivel a vonat nem ment tovább. Boldog együtt töltött este után aludni mentünk. Éjfélkor felébredtem s eszembe jutott, hogy *Józsina* nem hoztam meleg sapkát, pedig télen az nagyon szükséges lenne, mert messze járt iskolába. Ez annyira nyugtalanított, hogy imában kértem bocsánatot az Uról, amiért nem voltam elég gondos.

Mielőtt elindultam volna Mariskámtól, azt mondta, hogy amerre az állomáshoz megyek, a K. u. 53 szám alatt, egy nemrég ideköltözött család lakik, kik ismernek engem. Mikor a jelzett házhoz értem, megálltam... gondolkodtam, bemenjek-e őket üdvözölni. Bementem... Közösen örültünk. Mikor megtudták, hogy árvákat megyek látogatni, a férj, aki szabó mester volt, levett a fogasról egy új fiú sapkát, anélkül, hogy a sapka ügyről szóltam volna valamit, és azt mondta: *Szíveskedjék ezt a sapkát annak az árva fiúnak elvinni.*

Csodálatosan intézkedik apró dolgainkban is a gondviselő szíveket irányító menyiei Atyánk!

A varrógép története

A nagy Alkotó, a mi menyiei édes Atyánk, aki csak egy „legyen” szavával hozta létre a nagy mindenséget, ma is létre tud hozni előttünk lehetetlennek látszó dolgokat.

Árvaházunkban nagyon hiányzott egy jó varrógép. A gondnok testvérrel szó is esett róla, de üres pénztár miatt csak egy gyenge biztatással kellett beérnem. Belépve a varró nővér dolgozó szobájába, azzal fogadott, hogy ezzel a rossz géppel már nem lehet dolgozni. Egy sugallat vonult át lelkemben: *vegyetek ti egy varrógépet!* Megértettem, hogy ez az utasítás az *Árvácska leánykörnek* szól. Sokszor megtapasztaltuk, ha az Úr szól és engedünk szavának, akkor csodát élünk át, s Ő megdicsőíti magát bennünk. Vártunk, hogy fog összejönni rá 218 pengő, amely már, mint

intézetnek adott 20%-os engedményes ár volt. Csodálatos vevők jöttek a leányköri kézimunkák megvételére, akik mind felül fizették a vételárat. Egyes testvérek is nagyobb összeggel, a *Nap utcai Lidia leánykör* szintén 50 pengővel járult hozzá.

Szeptember 11-én volt *Árvácska leánykörünk* 5 éves évfordulója. Gondnok testvérünknek meglepetés volt, mikor az ige olvasás után 20 fehérkötényes leányka, kézimunkával a kezükben, hálát adtak az öt évi áldásokért, aztán levetük az új gépről a terítőt és felajánlottuk az Úr kicsinyei ruháinak a varrogatására. *Beharka testvér* mondott hálaímtát és áldást kért leánykörünkre.

Az Árvácska leánykör működéséről

Kedd esténként tartottuk óráinkat, melyen imádság, Biblia olvasás, éneklés hangzott el, kézimunkázás közben hasznos társalgás folyt. Az elkészített szép kézimunkákat értékesítve, sok felé szerezhattunk örömet, így a Szeminárium, pogány-misszió, menház, gyülekezetünk szegényei számára. Az árvaház részére nagy főzőedényt, máskor három fehér ágylakat takaróval, negyven méter, később hatvan méter ágylakat, zsírszalonnát, játékokat, sötétkék ruhaszövetet, a kicsinyeknek szobahintát stb. El sem tudom a sok áldást sorolni, mi minden áldás fakadt az Árvácska leánykör munkája nyomán.

A menház ápolottjai közül valaki így írt a Békéshírnök 1933. június 3-án megjelent számában.

„Ritka öröm volt május 26-án a Hajdúböszörményi menházban, mikor megszólalt a csengő, jelezve, hogy az ápoltak mind a terembe gyűljenek. A gondnok testvér ragyogó arccal akar nekünk valamit mondani. Felemelt egy nagy csomagot, mutatva, hogy ez a miénk. Kíváncsian vártuk, mi van benne. Mikor kibontották, akkor lett csak nagy az öröm! Minden ápolat részére volt benne egy-egy külön csomag, aranyszalaggal átkötve, melyben különféle ajándék volt: fejkendő, zsebkendő, ing, sütemény, cukorka stb. Megható volt öreg testvéreink öröme, hát még mikor megtudták, hogy az Árvácska leánykör küldte.”

Mikor alakulásunk 15. évfordulója volt, a gyülekezetben a szószék fölé bordó plüss drapériát vettünk.

Voltak kedves meghitt szeretetvendégséggel egybekötött óráink, melyen minden leány saját szerzeményéből adott elő valamit. Az ott nyert áldások többek életében maradandók lettek.

(folytatjuk)

Heckmann Margit

ALAPVETŐ ILLEMTAN

HA EGY NÉPTELEN, tágas piactéren egymagában kerékpározik valaki, tetszése, sőt szeszélye szerint vágthat, irányjelzés nélkül kanyarodhat jobbra-balra, sőt ha képes rá, még vakmerő ugrásokat is végrehajthat, anélkül, hogy bárki másra tekintettel kellene lennie. Ám menten megváltozik a helyzet, ha beszánguld a tere egy újabb kerékpár-akrobata, mert ekkor már kölcsönösen tisztázandó néhány szabály, hogy a baleseteket elkerüljék. Ebből következik, hogy a megszámlálhatatlan jármű forgalmát lebonyolító közutak közlekedési rendjét már a KRESZ-ként közismert több tucat paragrafussal lehet csak szabályozni. Még ha bosszankodunk is miattuk olykor, el sem merjük képzelni, hogy micsoda élet- és értékpusztító zűrzavar törne ránk nélkülük.

Az egymás mellett élő, tevékenykedő, egymással a legváltozatosabb kapcsolatban álló különféle emberek és embercsoportok viszonylatában az *illemszabályok* a KRESZ-hez hasonló szerepet töltenek be. Vagy csak betölthetnének, mert bár napjainkra túlhaladottá lett az a beállítás, mely haladásellenes *úri praktikának* minősített mindent, ami az illemhez kapcsolódik, még mindig erősen él az a vélekedés – főleg a keresztyének körében –, mely az őszinteség és a természetesség nevében elhagyhatónak ítél szinte minden viselkedési szabályt. E megítélés kiváltója és éltetője a szinte kiirthatatlan *képmutatás*. Ez ugyanis az illem szabályait – erkölcsi tartalmától kiüresítetten – ismételten alantas és nemtelen érzések vagy gondolatok megtevésztő álcájául használta fel.

A MÚLT SZÁZAD MÁSODIK FELÉBEN fölerősödött, imént vázolt irányzat hatására ma már nemcsak gyermekeink nemzedéke *illem-tudatlan*, hanem a természetes és hivatásos nevelőiké is. Nemcsak a párkapcsolatokra, hanem a nagyobb csoportokra is általánosan jellemző,

hogy a kölcsönösen elfogadott és gyakorolt illemszabályok híján nem tudunk sem egészséges kapcsolatot teremteni, sem fenntartani egymással. Emiatt mindennapos a félreértés, az összezdülés, a sértődés, és mindez állandósulva elmérgesedik, majd szükségszerűen szakadáshoz vezet, mert nem sajátítottuk el soha e kapcsolati válságok kezelésére alkalmas viselkedést. Mindebből okulva használnunk kellene végre az Isten által eszközül kínált, időközben eltorzult viselkedési- vagy illemszabályokat, miután elvégeztük reformációjukat, s a biblikus főszabályhoz igazítottuk őket.

A követendő főszabály: „*Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!*” (1Kor 16:14) Szeretetben, mely türelmes, jóságos, nem irigykedik, *nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal...*” (1Kor 13:4-6). Az újjászületett emberben, csírájában megvan mindez, mint például az újszülöttnél a számolás készsége. Ahogy az utóbb említett készség a mennyiségtan szabályainak megtanulása által hasznosulhat, ugyanígy a szeretet érvényesítéséhez is szükség van eszköztárra. Ennek jelentős hányadát alkotják a Biblia mércéjével megvizsgált, majd elsajátított és alkalmazott illemszabályok is.

OKKAL KÉRDEZHETNÉNK, hogy nem leszünk-e törvényeskedőkké, vagy nem vezet-e a világgal való azonosuláshoz, ha bevonunk efféle szabályokat kegyességi gyakorlatunkba?

Az illemkövetés törvényeskedő jellegét kizárja az, hogy számos illemszabályként is felfogható, valójában a megtérés gyümölcseként értelmezhető viselkedési tanáccsal találkozunk az apostoli levelekben. (Néhány találmány kiragadott példa: Fil 4:8; Kol 4:6; 1Tim 4:12, 5:1-3; 1Pt 3:1.7.) Az Ige arra is megtanít, hogyan küszöbölhetjük ki eleve a világiasságot, amikor a gyülekezeten kívüli környezettel megnyilvánulásainkban azonosnak tűnő szabályokat követünk: „*Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgáljaként... lélekbeli, jóakarattal szolgáljatok, mint az Úrnak...*” (Ef 6:6.7).

Eddig eljutni sem könnyű, a neheze azonban még hátra van. Urunkra figyelve, szorgos és közös fáradozással meg kell keresnünk, hogy most már mit is cselekedjünk e dologban.

Győri Kornél

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püskő Dániel* (Amerika)
Alelnökök: dr. *Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Ötő* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiről, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. *Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püskő Dániel* elnökért és munka társaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

EKLÉZSIA

*Hibát hibára halmoztunk
a kétezer év alatt,
éjben, viharban hajóztunk,
de Csillagunk megmaradt.*

SORSDÖNTŐ

*Hogyha nem lenne bűnbocsánat,
nem volna értelme semmi másnak.*

*Igen, a Golgotára gondolok;
hiszem: eldőlt a sorsom ott.*

Szilágyi József

De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk. Zsid 10,39

Isten Igéjével kezdődik minden. „Az Úr szavára lettek az egek; Ő szólt és meglett.” (Zsolt 33,6,9) „Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.” (Jn 1,3) De nem csak megteremtett mindent, s bennünket is; üdvösségünket, örök életünket is Ő szerezte meg nekünk. „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, láttuk...” (Jn 1,14)

Isten gondoskodott arról, hogy Igéje, szavai velünk maradhassanak: leíratta, majd megőriztette azokat. A próféták, később a tanítványok, majd Pál apostol, a Szentlélekre figyelve könnyen olvashatóvá tették számunkra Isten igéit (Hab 2,2), mely a tapasztalataink szerint is „élő és ható...” (Zsid 4,12)

A Reformációt is Isten Igéje indította. Nem csak az 500 évvel ezelőttit. Az Ige mindig is azt tette és teszi: megítél, rádöbbsent helyzetünkre, hűtlenségünkre, bűneinkre, és megmutatja a kiutat – mert Nála mindig van megoldás. A gyülekezetnek, Isten népének mindig szüksége van az Ige kontrolljára, helyreállító, reformáló munkájára. Saját útjaira térő népet a *Szentlélek az Igével téríti észre*. Általában úgy, hogy egy-egy eszközén az értelmét, szívét megnyitja az Ige megértésére, s indítja annak bátor hirdetésére.

Jó lenne, ha ránk is, most is érvényes lenne: „nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk.” Vizsgáljuk meg önmagunkat: miközben a reformációra, s az annak során életüket sem kímélő reformátorokra gondolunk, mi hol állunk ezen a téren? A meghátrálás emberei vagyunk, vagy a hitői?

A Zsidókhoz írt levél 11-dik részében felsorolt hithősöket folytathatnánk például a 16-dik századi reformáció során hitüket bátran megvalló, Bibliát tanulmányozó hívők neveivel. Én is „kifogynék az időből, ha sólnék” (Zsid 11,32) mindazokról, akik *Luther Mártonhoz* hasonlóan, meghátrálás nélkül tették ugyanazt, amit a reformátor így fogalmazott meg: „Itt állok, másként nem tehetek, Isten engem úgy segítjen.”

Reformáció emléknapja *Luther Márton* 95. tételének a *Wittenbergi vártemplom* kapuján történt közzétételéhez kötődik, ami 1517. október 31-én történt. Az akkori egyház alapjait mozgatta meg az igei felismerés: **az üdvösséget nem lehet kiérdemelni, megvásárolni, azt kizárólag kegyelemből kapjuk (Jézus Krisztus élete árán), és hit által fogadhatjuk.** (Ef 2,8-9) Isten különleges kegyelméből és időzítésére az ezt megelőző, majd az ezt követő néhány évtized eseményeinek a mozgatórugója Isten Igéje volt. A

JÖJJETEK, ELMONDOM / SAVED BY THE BLOOD

Für Béla, 2024

S.J. Henderson

♩ = 130

1. Jöj - je - tek, el - mon-dom, mit tett ve - lem. Hogy meg - mo - sott Jé - zu - som
 2. Jöj - je - tek, el - mon-dom, fel - tá - ma - dott. Mert győ - zött az é - let új
 3. Jöj - je - tek, el - mon-dom, hogy visz-sza jön. Ó ké - szülj az Úr e - lé,

szen - té - ré - ben. Fent vár rám az ott - ho-nom, vár rám ha - zám. Zeng-ni a men-nyek-ben
 re - ményt a - dott. Már ké - sen új ott - ho-nom, vár o - da - át. Zeng-ni a men-nyek-ben
 mert ha - mar jön. A lám-pá - sod, töltsd fel, és ké - szítsd ru - hád. Zeng-ni a men-nyek-ben

Refrain
 Hal - le-lu - ját. Zeng, _____ zeng, _____ meg - vál-tó Úr Jé-zus - ról zeng é-ne - kem.
 Hal - le-lu - ját. Zeng é-ne-kem, zeng é-ne-kem,
 Hal - le-lu - ját.

Zeng, _____ zeng, _____ mert megváltott Úr Jé - zu-som, szen-té-ré-ben.
 Zeng é-ne-kem, zeng é-ne-kem,

nyomtatásban is megjelent, a teológusok számára egyre inkább elérhetővé vált *héber* és *görög* nyelvű kiadványok, majd később a *modern nyelvekre* is lefordított Biblia részletek embereket, sőt tömegeket mozgattak meg. Megtérések, megújulások sorozata indult. Az egyház azonban nem tudta és nem akarta elfogadni a kialakult gyakorlatát helytelenítő és elítélő, Isten Igéjének megértéséből eredő felismeréseket. Sajnos élet-halál harc indult azok ellen, akik egy-egy olyan felismeréshez ragaszkodtak, ami ütközött az egyházi gyakorlattal.

Luther jó néhány kortársa például arra a felismerésre jutott az igetanulmányozás során, hogy az egyház *keresztség-gyakorlata* nem egyezik a bibliai gyakorlattal. A megtérést követő, alámerítéssel gyakorolt felnőtt keresztséget hirdetőket *anabaptistáknak* nevezték (az „újrakeresztelő” eredetileg egy gúny név volt). A reformáció harmadik

ágának nevezik gyakran azt az irányt, amit az anabaptisták képviseltek. Jelenlőségük és számuk az újabb kutatások szerint sokkal nagyobb volt, mint amiről eddig tudtunk. Legjelentősebb képviselőik mind életükkel fizettek azért, mert nem a meghátrálás emberei voltak, hanem a hitői. *Mantz Félixet* 1527-ben, *Hubmayer Baltazárt* 1528-ban küldték máglyára, a magyar *Fischer András* pedig 1540-ben szenvedett mártírhálált, amikor a *Felvidéki Krasznahorka várából* a mélybe taszították – hogy néhányat névszerint is megemlítsék.

Ők nem a meghátrálás emberei voltak, hanem a hitői. Vajon mi ragaszkodunk-e az Igéhez, vagy a világhoz igazodunk inkább? Engedjük, sőt kérjük, hogy Isten Igéje most is **újítson meg bennünket**, ha szükséges, **reformálja meg életünket!**

Herjeczki Géza